

З А В О ДЪ

Заводъ. Надъ него облаци отъ димъ.
Народътъ прости,
животътъ тежъкъ, скученъ. —
Животъ безъ маска и безъ гримъ,
оужбено, свирепо куче.

И трѣбва да се боришъ неуморно,
и трѣбва да си страшно упоритъ,
за да изтрѣгнешъ отъ зѣбитъ,
на туй настрѣхнало,
вѣсено псе,
парченце хлѣбъ.

Въвъ залитѣ плющятъ кайши,
трансмисии скрипятъ
отъ всѣки кжтъ.

И става толкозъ душно,
че да дишашъ
не би могълъ спокойно,
съ пълна гръдъ.

А не далече пролѣтниятъ вѣтъръ
люлѣе ниви, слѣнцето блести...
Дѣрветата опиратъ
въвъ небето,
а сѣнкитѣ —
въ заводнитѣ стени.